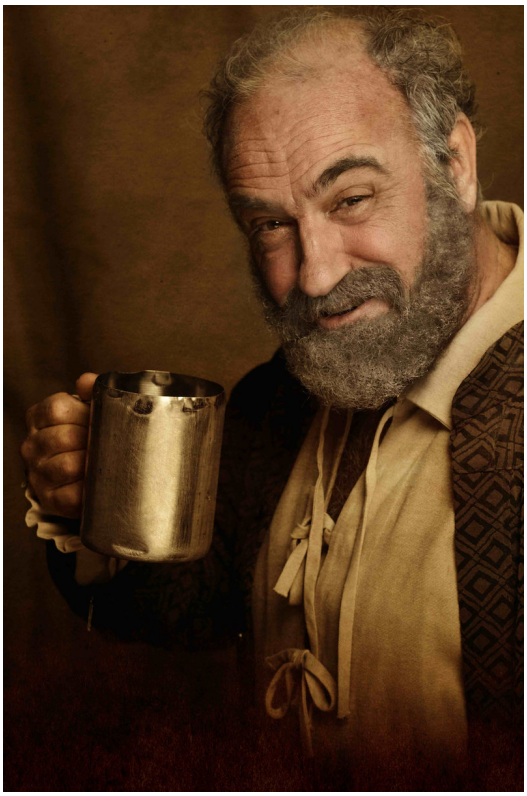
Orella, tavernari

L'actor Francesc Orella protagonitza ‘Falstaff', una dramatúrgia sobre Shakespeare al Teatre Akadèmia

L'actor caracteritzant Falstaff , el seu personatge. Foto: RUANO.

El director Konrad Zschiedrich, quan era nen, va quedar captivat per l'aparició fugaç de Falstaff en la comèdia Les alegres casades de Windsor. Als 14 anys, mentre llegia Shakespeare, el va redescobrir i ja sempre l'ha acompanyat. Fa anys que perseguia construir una dramatúrgia sobre aquest personatge de Shakespeare perquè el protagonitzés un actor de l'escena alemanya. Va ser debades. El director va aconseguir fer una primera versió a Palma, el 2006. Des d'avui, i fins al 20 de març, al Teatre Akadèmia, Francesc Orella és aquest Falstaff, un personatge materialista, amb uns hàbits totalment criticables però que genera una notable empatia per la seva llibertat, la voluntat d'actuar amb el desig egoista d'un nen, en paraules del director.

Per primer cop, l'intèrpret treballa en una sala de petit format, a tocar de l'espectador

La dramatúrgia de Konrad Zschiedrich recús les trames deRicard II, Enric IV i Enric V. Ho fa a través d'aquest capità de l'exèrcit que és covard, mentider, enganya les dones i és molt sonat amb els vicis. Pertany a una aristocràcia de baixa estofa que, delmats els seus comtats per la pesta, s'han decantat per robar pels camins. El director manté dues línies argumentals paral·leles: la de la trama de la cort, molt vinculada a la por de perdre la cort i de la mort, i la de la vida, que es produeix a la taverna. El nexe de les dues trames és el príncep Hal (Jordi Sanosa), fill d'Enric IV, que esdevindrà l'heroic Enric V, tot i haver cultivat vicis durant l'època de joventut, “una figura ambigua”, comenta el director. A l'escena, la cort viu en un racó, a les fosques, mentre que la vida i la festa de la taverna ocuparan la part més àmplia de l'escenari, i ben a tocar dels espectadors. La nova disposició permet incorporar fins a 90 espectadors, quan l'aforament habitual de la sala, ronda les 70 localitats.

Per Orella, habitual de produccions de mitjà i gran format, és una oportunitat poder treballar amb aquesta proximitat amb el públic, a més de poder gaudir d'un personatge cobejat per a tot intèrpret i complir amb el desig de poder treballar sota la direcció de Zschiedrich. El repartiment, a més d'Orella i el jove Sanosa (fa dos anys va sortir de l'Institut del Teatre) es completa amb Xavier Capdet, Emilià Carilla, Mercè Managuerra, Mingo Ràfols, Rafel Ramis, Jordi Robles i Teresa Vallicrosa. Pel director, és indispensable que en el repartiment hi hagi un ventall ampli de generacions d'actors, que rondin “de la vintena a la vuitantena” per convertir el teatre en un fet orgànic i natural, com ho és la vida fora de l'escena. En part l'er això, s'ha proposat a Marc Chornet que intervingui d'ajudant de direcció.

Shakespeare es va inventar Falstaff als 32 anys, quan Cervantes s'inventava el Quixot, un idealista. Eren anys de canvis, com aquests, en què aquests personatges que es miren el món des de fora del poder conviden a un

canvi de paradigma perquè el seu model ja és caduc.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 17-02-2016 Pàgina 50
-El Punt Avui. Barcelona 17-02-2016 Pàgina 38
-El Punt Avui. Camp i Ebre 17-02-2016 Pàgina 38
-El Punt Avui. Lleida 17-02-2016 Pàgina 38
-El Punt Avui. Maresme 17-02-2016 Pàgina 38

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/942263-orella-tavernari.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui